

Spēkā no 09.09.2006

Spēkā esošs

Publicēts: Vēstnesis, 08.09.2006, nr. 144

Publicēts: ZIŅOTĀJS, 09.11.2006, nr. 21

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU KABINETS

05.09.2006

Noteikumi nr. 744

Rīgā

Kārtība, kādā veic uzraudzību un informācijas apmaiņu par infekcijas slimībām, ar kurām slimo gan dzīvnieki, gan cilvēki, par šo slimību ierosinātājiem, kā arī par ierosinātāju antimikrobo rezistenci

Grozījumi: MK 08.09.2009. not. nr.1018 (L.V., 11.sept., nr.145)

prot. Nr.45 24.§)

Izdoti saskaņā ar
Veterinārmedicīnas likuma
25.panta 9.punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā veic uzraudzību un informācijas apmaiņu par infekcijas slimībām, ar kurām slimo gan dzīvnieki, gan cilvēki (turpmāk – zoonozes), par šo slimību ierosinātājiem, kā arī par ierosinātāju antimikrobo rezistenci.

2. Noteikumos lietotie termini:

2.1. zoonozes ierosinātājs – vīruss, baktērija, sēnīte, parazīts vai to bioloģiskās daļas, kas, tiešā vai netiešā veidā pārnestas no dzīvnieka uz cilvēku, var izraisīt saslimšanu ar zoonozi;

2.2. antimikrobā rezistence – atsevišķu mikroorganismu sugu spēja izdzīvot vai augt noteiktā antimikrobu aģentu koncentrācijā, kas ir spējīga iznīcināt tās pašas sugas neizmainītus mikroorganismus vai kavēt to augšanu;

2.3. zoonozes uzliesmojums, kas saistīts ar pārtikas produktu lietošanu, – divu vai vairāku cilvēku inficēšanās ar vienu un to pašu ierosinātāju vai epidēmiskas situācijas, kurās novēroto gadījumu skaits pārsniedz konkrētai teritorijai raksturīgu saslimstības līmeni, un šis inficēšanās ir saistītas vai iespējami saistītas ar viena pārtikas produkta lietošanu;

2.4. uzraudzība – datu vākšanas, analizēšanas un apmaiņas sistēma par zoonozēm un zoonožu ierosinātājiem un par šo ierosinātāju antimikrobo rezistenci.

3. Noteikumi attiecas uz pielikumā minētajām zoonozēm un zoonožu ierosinātājiem, kā arī uz:

3.1. zoonožu, zoonožu ierosinātāju un zoonožu ierosinātāju antimikrobu rezistences uzraudzību;

3.2. epizootoloģisko un epidemioloģisko izmeklēšanu zoonozes uzliesmojuma gadījumā, kas saistīts ar pārtikas produktu lietošanu;

3.3. informācijas apmaiņu par zoonozēm, zoonožu ierosinātājiem un zoonožu ierosinātāju antimikrobo rezistenci.

4. Pārtikas un veterinārais dienests (turpmāk – dienests) veic zoonožu epizootoloģisko uzraudzību

Veterinārmedicīnas likumā noteiktajā jomā. Dienests sadarbībā ar valsts aģentūru "Latvijas Infektoloģijas centrs" (turpmāk – centrs) nodrošina šajos noteikumos paredzēto prasību ieviešanu un īstenošanu, kā arī informācijas apmaiņu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 08.09.2009. noteikumiem nr.1018)

5. Centrs veic zoonožu epidemioloģisko uzraudzību un organizē pretepidēmijas pasākumus Epidemioloģiskās drošības likumā noteiktajā jomā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 08.09.2009. noteikumiem nr.1018)

6. Šo noteikumu pielikumā minēto zoonožu un zoonožu ierosinātāju laboratorisko diagnostiku, diferenciālo diagnostiku un references laboratorijas funkciju veikšanu nodrošina normatīvajos aktos par references laboratoriju statusa piešķiršanu pilnvarotas laboratorijas – pārtikas, dzīvnieku barības, dzīvju dzīvnieku aprites, vides veselības jomā, kā arī cilvēku veselības jomā, bakterioloģiski diagnosticējot zoonozes vai zoonožu ierosinātājus.

7. Dienests ir atbildīgs par informācijas sniegšanu Eiropas Komisijai normatīvajos aktos par informācijas apriti noteiktajā kārtībā.

II. Zoonožu, zoonožu ierosinātāju un antimikrobās rezistences uzraudzības kārtība un informācijas apmaiņa

8. Dienests sadarbībā ar centru nodrošina informācijas apmaiņu un apkopošanu, lai apzinātu un analizētu zoonožu izplatības intensitāti un ar to saistīto draudu pakāpi dzīvnieku un cilvēku veselībai un noteiktu primāros uzdevumus zoonožu izplatības ierobežošanai, epizootoloģiskajai un epidemioloģiskajai kontrolei un apkarošanai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 08.09.2009. noteikumiem nr.1018)

9. Dienests atbilstoši kompetencei veic zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību objektos ar paaugstinātu zoonožu ierosinātāju izplatīšanās risku, arī dzīvju dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes produktu aprites un dzīvnieku barības aprites objektos. Centrs atbilstoši kompetencei veic zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību Epidemioloģiskās drošības likumā noteiktajā jomā. Centrs un dienests apmainās ar abpusēji svarīgu epizootoloģisko un epidemioloģisko informāciju par konstatētajiem gadījumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 08.09.2009. noteikumiem nr.1018)

10. Dienests un centrs normatīvajos aktos par informācijas apriti noteiktajā kārtībā atbilstoši kompetencei izstrādā un apstiprina zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzības programmas. Uzraudzības programmas prioritātes ir šo noteikumu pielikuma I daļā minētās zoonozes un zoonožu ierosinātāji.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 08.09.2009. noteikumiem nr.1018)

11. Dienests un centrs veic zoonožu un zoonožu ierosinātāju antimikrobās rezistences uzraudzību, iegūstot salīdzināmus datus par zoonožu ierosinātāju antimikrobās rezistences parādīšanos, to ietekmi uz cilvēku un dzīvnieku veselību un citu mikroorganismu populāciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 08.09.2009. noteikumiem nr.1018)

III. Ar pārtikas produktu lietošanu saistīta zoonozes uzliesmojuma epizootoloģiskā un epidemioloģiskā izmeklēšana

12. Komersants, kurš pārtikas vai dzīvnieku barības aprites jomā organizē laboratoriskās pārbaudes, lai diagnosticētu zoonozi dzīvniekiem vai noteiktu zoonozes ierosinātāju klātbūtni barībā, pārtikā un citos vides objektos:

12.1. ziņo par izolēto zoonozes ierosinātāju dienesta amatpersonai un pēc tās pieprasījuma iesniedz

laboratorisko izmeklējumu rezultātus;

12.2. saglabā laboratorisko izmeklējumu rezultātus ne mazāk kā trīs gadus;

12.3. pēc dienesta amatpersonas pieprasījuma dara zināmus rezultātus un nogādā izolātu uz dienesta norādītu laboratoriju.

13. Laboratorijas vadītāja pilnvarota persona organizē izolāta saglabāšanu ne mazāk kā sešus mēnešus, ja pārtikas produktu vai dzīvnieku barības derīguma termiņš ir līdz trim mēnešiem, vai ne mazāk kā vienu mēnesi pēc pārtikas produktu vai dzīvnieku barības derīguma termiņa beigām, ja pārtikas produktu vai dzīvnieku barības derīguma termiņš ir ilgāks par trim mēnešiem.

14. Lai noskaidrotu zoonozes avotu vai zoonozes ierosinātāja pārvešanas faktoru, dienests sadarbībā ar centru veic epizootoloģisko un epidemioloģisko izmeklēšanu, ja laboratoriski noteikti zoonozes ierosinātāji vai ir aizdomas par zoonozes klātbūtni. Dienests izstrādā vadlīnijas zoonozes gadījuma epizootoloģiskai izmeklēšanai un informācijas apmaiņai, norādot veicamo pasākumu vispārīgos principus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 08.09.2009. noteikumiem nr.1018)

15. Ja pēc zoonozes diagnozes oficiālas apstiprināšanas atbilstoši references laboratorijā izstrādātajai metodikai, kā arī ņemot vērā epizootoloģiskās un epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultātus, ir pierādīts, ka pārtika vai dzīvnieku barība ir zoonozes ierosinātāja pārvešanas faktors:

15.1. dienests pārbauda tos objektus, kuros pastāv paaugstināts zoonožu ierosinātāju izplatīšanās risks, un pieņem lēmumu par pārtikas un dzīvnieku barības izņemšanu no aprites vai iznīcināšanu;

15.2. centrs organizē pretepidēmijas un profilakses pasākumus sabiedrības veselības jomā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar MK 08.09.2009. noteikumiem nr.1018)

IV. Noslēguma jautājums

16. Atzīt par spēku zaudējušiem:

16.1. Ministru kabineta 2005.gada 8.februāra noteikumus Nr.107 "Kārtība, kādā apkaro infekcijas slimības, ar kurām slimo gan dzīvnieki, gan cilvēki, un veic to profilaksi" (Latvijas Vēstnesis, 2005, 30.nr.);

16.2. Ministru kabineta 2005.gada 23.februāra rīkojumu Nr.120 "Par Ministru kabineta 2005.gada 8.februāra noteikumu Nr.107 "Kārtība, kādā apkaro infekcijas slimības, ar kurām slimo gan dzīvnieki, gan cilvēki, un veic to profilaksi" izpildes nodrošināšanu" (Latvijas Vēstnesis, 2005, 33.nr.).

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

Noteikumos iekļautas tiesību normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2003.gada 17.novembra Direktīvas 2003/99/EK par zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību, ar kuru groza Padomes Lēmumu 90/424/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 92/117/EEK .

Ministru prezidents

A.Kalvītis

Zemkopības ministrs

M.Roze

Pielikums
Ministru kabineta
2006.gada 5.septembra

Uzraudzībai pakļautās zoonozes un zoonožu ierosinātāji

I daļa

Nr. p.k.	Infekcijas slimības nosaukums	Infekcijas slimības ierosinātāji
1.	Bruceloze	Visi izolētie ierosinātāji
2.	Kampilobakterioze	Visi izolētie ierosinātāji
3.	Ehinokokoze	Visi izolētie ierosinātāji
4.	Listerioze	Visi izolētie ierosinātāji
5.	Salmoneloze	Visi izolētie ierosinātāji
6.	Trihineloze	Visi izolētie ierosinātāji
7.	Tuberkuloze	<i>Mycobacterium bovis</i>
8.	<i>E.coli</i> izraisīta infekcija	Verotoksigēnais <i>Escherichia coli</i> celms (VTEC)

II daļa

Nr. p.k.	Infekcijas slimības	Infekcijas slimības ierosinātāji
1. Vīrusu izraisītās infekcijas slimības		
1.1.	Kalici vīrusa infekcijas slimība	Visi izolētie ierosinātāji
1.2.	Vīrusu hepatīts A	Hepatīta A vīrusa infekcijas slimības
1.3.	Gripa	<i>Influenza virus</i>
1.4.	Trakumsērga	<i>Rabies</i>
1.5.	Posmkāju jeb insektu pārnēsājamās vīrusu izraisītās infekcijas slimības	Visi izolētie ierosinātāji
2. Baktēriju izraisītās infekcijas slimības		
2.1.	Borelioze	Visi izolētie ierosinātāji
2.2.	Botulisms	Visi izolētie ierosinātāji
2.3.	Leptospiroze	Visi izolētie ierosinātāji
2.4.	Psitakoze	Visi izolētie ierosinātāji
2.5.	Tuberkuloze un tās ierosinātāji, izņemot <i>Mycobacterium bovis</i>	Visi izolētie ierosinātāji, izņemot <i>Mycobacterium bovis</i>
2.6.	Vibrioze	Visi izolētie ierosinātāji (t.sk. <i>Vibrio parahaemolytica</i> , <i>Vibrio vulnificus</i>)
2.7.	Jersinioze	Visi izolētie ierosinātāji
3. Parazītu izraisītās infekcijas slimības		

3.1.	Anisakioze	Visi izolētie ierosinātāji
3.2.	Kriptosporidioze	Visi izolētie ierosinātāji
3.3.	Cisticerkoze	Visi izolētie ierosinātāji
3.4.	Toksoplazmoze	Visi izolētie ierosinātāji
4. Pārējās zoonozes un zoonožu ierosinātāji		
4.1.	Citas neminētās zoonozes	Visi izolētie ierosinātāji

Zemkopības ministrs

M.Roze

© A/s Exigen Services Latvia, 1998 - 2009. Visas tiesības aizsargātas